

„Gospodar“ in njegove bedarije.

V zadnjem „Gospodarju“ se neka klerikalna šema zopet zaletava čez naše ptujske uradnike pri okrajnem glavarstvu, pri sodnji, pošti itd. Pisač teh bedarij gotovo nima mnogo opravila ali ga pa je njegovo navdušeno sovražstvo do vsega, kar je nemškega izvira, resnično že opravilo ob vsak drug posel in si mora svoj čas tratiti z hujskanjem bralcev klerikalnih cunj.

V svojem članku, katerega bedarije zamore le ponatisniti klerikalna cunja „Gospodar“ predbaciva ptujskim uradnikom, posebno pa okrajnemu glavarju, da nočejo uradovati v slovenskem jeziku. Ako si bi ta dopisun vzel čas in bi se pri ptujskih uradih prepričal, kako se s slovenskimi strankami posluje, pač mu ne bi prišlo na misel se s takimi lažmi kazati med bralci, toda, o človeku, katerega edini namen obstoji le v hujskariji in zahrbtnih skritih napadih, se ne more nič boljšega zahtevati, zato pa se o njem lahko trdi, da je najnesramnejši lažnjivec, ovaduh, in klerikalen častikralec, sosebno pa dokazuje to stem, da svoje nesramne laži in blatenje poštenjakov uradnikov priobčuje v najumazanejšem klerikalnem lističu, v „Gospodarju“.

V svojem članku se ptujski dopisun zopet po stari navadi obrača do slovenskih županov ter je hujska, naj odločno zahtevajo slovensko uradovanje. Dosedaj so bili gotovo še vsi slovenski župani zadovoljni s uradovanjem, kajti obstoječe uradovanje je edino za slovensko ljudstvo ptujskega okraja razumljivo in mogoče. Ali pa resnično misliš „Gospodarjeva“ šema, da imajo naši župani toliko prostega časa, kakor ti ovaduh, da bi zamogli pri vsakem uradnem aktu ali dopisu sedeti cele ure ter s pomočjo slovarjev ali leksikonov vsako drugo besedo pretresovati, dokler bi prišli do sklepa, o čem se peča tak novoslovenski dopis.

Imenuješ pa tudi ptujske uradnike nasprotnike slovenskega uradovanja, ki ali nočejo ali ne znajo slovensko uradovati. Ako hočeš na to imeti resnični odgovor, vprašati moraš slovenske kmete in kakšen ti bi odgovor? Vsak poštenjak, kateri še ni od tvojega kačjega jezika zastrupljen, ti bode odgovoril: „Pusti ti naše uradnike v miru, oni uradujejo z nami razumljivo in prijazno in ni ga uradnika, kateri bi ne znal in ne bi hotel slovensko uradovati.“ —

Seveda tvojim prvaškim pokvekam bili bi najljubši taki slovenski uradniki, kateri bi žnjimi se družili, kateri bi pustili slovensko ljudstvo rubiti in guliti do krvi, kateri bi brezvestno trpeli, kako „Gospodarjeve“ pokveke grabijo z najustudnejšimi sredstvi denar na kupe, ne oziraje se na to, ako marsikatera kmečka družina pri tem strada in pride ob vse. Ker se pa nahajajo med našimi uradniki možje, kateri pri svoji trudapolni službi ne zabijo tega, da so kot ljudje primorani, pomagati kmetu in ljudstvu sploh ter so primorani, da morajo, ako hočejo postavno ravnati, svetovanjem in zabranjenjem obvarovati uboge kmečke trpine pred hinavci in

ljudskimi sesalci, zato se ti nesramna klerikalna cunja jeziš in ropočeš članek za člankom proti uradnikom.

Saj je tvoje geslo edino le zatiranje ljudstva razprostriranje teme med njim. Kajti vsak, kajti prepriča o tvojih grdih namenih, postane in postati tvoj sovražnik, zato pa ti je edina škoda trosavati sovražstvo ne le samo med ljudstvom, ampak tudi proti osebam, katere so poklicane, postane med njim.

Roke proč, klerikalni hinavci od naših uradnikov slovensko ljudstvo je zadovoljno žnjimi in ne bojuje tvojih hinavskih člankov in napadanj, kajti pričano je, da je vsak, katerega ti blatiš, poštenjakov in ljudskih prijateljev se bojiš, da je pri njih pravo in resnica.

Nekaj besedij k predstoječemu krmljenju živine z zeleno krmom.

Nekaj dni še, in naši gospodarji bodo lahko začeli polagati živini klajo; zlasti tisti kmetje, ki željno pričakujejo ta trenutek, kateri le še malo krme in slame. Čeravno se zdi kmetom, da valcem krmljenje živine z klajo popolnoma pripravi vendar grešijo naši gospodarji pri tem tako, zlasti pa pri prehodu od polaganja suhih klajil na krmljenje klaje, da trpijo živinorejci dostikrat celo no škodo. Lahko rečemo, da se postopa pri stopenju pri tisočih kmetijskih gospodarstvih glede krmljenja živine z klajo popolnoma neracionalno, do celotno nepravilno. Kmetovalec ima spomladi veliko veselje, ko mu je pošla že vsa krma in slama; njegovo radost skalijo pogostoma nešteti slučajni nezgod, ki se pojavijo vsled neprevidnega postopanja pri krmljenju živine z klajo, zlasti pri prehodu od polaganja suhih klajil na krmljenje suhega mače živine z klajo.

Ko začnemo s krmljenjem živine z klajo, moramo obračati največjo pozornost na to, da polaganje in previdno preidemo od suhe krme na zeleno krmno ali muljavo, kakor se isto tudi imenuje, da nam ne zadene kaka nesreča; kajti vsaka nenadna sprememba klajil škoduje celemu organizmu živalij, da nam ne dajo molzne krave samo manj mleka, ampak živina lahko celo pocrka, ali tako oslabi, da to oslABLjenje dá kasneje povod za različne bolezni.

Skrbite toraj za to, da se spreminjava v klajilnem izvrtju prenačilo, ampak le s časoma; zato pa se ne deli vsak umen živinorejec svojo pridelano muljavo in krme in sena tako, da more en del istih suhih klajil svoji živini z muljavo. Ko pričnemo s polaganjem klaje, dajmo v začetku živini le malo sveže krmne detelje, trave, mešanice detelje in trave itd., pa šane s suhim klajilom; tega slednjega pa še malo živina zmiraj naprej v navadni množini. Pri tretji dan lahko damo živinčetom manj suhega klajila; Sledeče dni krmimo živini zmiraj več in